

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองประเทศต่างๆไป นอกจากจะมีรัฐบาลที่บริหารประเทศแล้ว ยังมีหน่วยการปกครองประจำอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ สำหรับประเทศไทยนับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาสู่ระบอบประชาธิปไตยเมื่อปี พ.ศ. 2475 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2475 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2476 ได้วางโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน หลังจากที่มีการเปลี่ยนระบบการปกครองใหม่ โดยเหตุผลสำคัญของการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เพื่อต้องการจัดรูปแบบให้เข้าลักษณะการปกครองอย่างรัฐธรรมนูญและเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินรวบรัดและรวดเร็วยิ่งขึ้น (ชวงส์ ฉายะบุตร, 2539 : 10)

การที่รัฐจะดำเนินภารกิจในการจัดทำบริการสาธารณะทั้งหลายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ เพื่อความมั่นคงและปลอดภัย ใฝ่สุด ในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนและความเจริญก้าวหน้าของประเทศนั้น รัฐจำเป็นจะต้องมีการจัดการองค์กรและกลไกของรัฐ เพื่อให้ดำเนินภารกิจดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งเตรียมหลักการปกครองเรียกว่า หลักการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินอันเป็นการกำหนดขอบเขต อำนาจ หน้าที่ และจัดความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของรัฐ ซึ่งหลักที่ใช้ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยในปัจจุบัน ได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับ พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ได้แบ่งหลักในการบริหารประเทศออกเป็น 3 หลัก คือ หลักการรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจการปกครอง (Deconcentration) หลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547:11)

ในประเทศไทย การบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดิน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยทั้ง 3 ส่วนนี้ ล้วนอยู่ในการควบคุมดูแลของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดิน อันครอบคลุมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ การอำนวยความสะดวกและการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามกฎหมาย นโยบาย และคำสั่งของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นการกระจายหน้าที่ ที่เป็นประโยชน์โดยตรงต่อท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับผิดชอบดำเนินการเอง การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การกระจายทรัพยากรการบริหาร เช่น บุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น รวมทั้งการสนับสนุนให้ท้องถิ่นเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการท้องถิ่นได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ, 2546 : 3)

ทั้งนี้จากการศึกษาปฏิบัติงานพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจในบทบาทของตนเองเท่าที่ควร ไม่ทราบนโยบายและแนวทางการพัฒนาจากหน่วยงานอื่น ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ขาดแผนพัฒนาจึงทำให้ขาดข้อมูลจากประชาชนที่จะใช้ในการวางแผนแก้ปัญหา ไม่สามารถเข้าไปมีบทบาทในการแก้ปัญหาชุมชนอย่างชัดเจนยังคงมองปัญหาชุมชนอยู่ในวงจำกัดและขาดฐานข้อมูลในการประมาณการใช้งบประมาณในการใช้จ่าย จึงเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ ในส่วนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า ยังไม่เข้าใจหลักการพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมุ่งสร้างโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าดูแลผลประโยชน์ของประชาชน (ประมวล รุนจเสวี, 2541 : 114)

จะเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง และพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง อย่างไรก็ตามขณะที่ยังสภาพแวดล้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมเปลี่ยนไป เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมอีก แต่จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น พบว่า ยังปรากฏปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น นายกององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์ ขาดอุดมการณ์ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์เป็นต้น (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง และวิรัช คุงคะจันทร์, 2530 : 154-155)

อย่างไรก็ตามภาวะผู้นำจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงาน เพราะผู้นำดังกล่าว ประทีปของหน่วยงาน ผู้นำเป็นจุดรวมแห่งพลังของสมาชิกในองค์กร ดังนั้นผู้นำจึงเป็นเสมือนหลักชัยในการดำเนินงาน โดยเฉพาะต่อผู้ได้บังคับบัญชาและต่อผลงานในส่วนรวมความสามารถลักษณะของผู้นำมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับปริมาณ คุณภาพ และคุณค่าอย่างดี นอกจากนี้ผู้นำยังเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานอีกด้วย โดยนัยนี้ภาวะผู้นำจึงมีความสำคัญต่อผู้ร่วมงาน ต่อผู้ได้บังคับบัญชา ต่อสถาบัน โดยเฉพาะต่อความสำเร็จขององค์การเป็นอย่างยิ่ง (สมพงษ์ เกษมสิน, 2519 : 281)

ผู้นำต้องมีความเชื่อมั่นและยืนหยัดในวิสัยทัศน์ของตน เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่อาจมีคนไม่เข้าใจ ไม่เห็นด้วย สงสัยในวิสัยทัศน์ที่เรากำลังจะไป ยิ่งเมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคระหว่างทาง เราต้องไม่หวั่นไหว ต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่ทำ มองข้ามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่หน้า ไปยังเป้าหมายระยะไกลที่ต้องการ ไปให้ถึง ขณะเดียวกัน ตอกย้ำทีมงานมีความคิดบวกและให้เชื่อมั่นว่า ถ้าทุกคนเชื่อในสิ่งเดียวกันพลังการทำให้เกิดขึ้นจริงย่อมเป็นไปได้ อุปสรรคที่ขวางกั้นจะเป็นเหมือนขนมหวานที่ร่วมมือกันจัดการได้ไม่ยาก(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2550 : 82)

ในองค์การผู้บริหารหรือผู้นำจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ ขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหารหรือผู้นำนั้น การดำเนินกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสังคมเกิดจากการที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งใช้อิทธิพลหรืออำนาจที่มีอยู่จูงใจให้สมาชิกภายในกลุ่มคล้อยตามเพื่อปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน พลังของกลุ่มทำงานสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำกลุ่ม ที่จะทำให้สมาชิกที่เป็นผู้ตามในขณะนั้น เกิดความศรัทธายอมรับและพร้อมที่จะร่วมปฏิบัติร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จได้ (วุฒิชชาติ สุนทรสมัย, 254 : 1-2)

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปางในปัจจุบันอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกชื่อนายไกรวิชญ์ ปัญญาชัยซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถในการบริหารงาน โดยวาระที่ท่านดำรงตำแหน่งนั้น ท่านสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างและการพัฒนาองค์กร ส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นของตำบลแม่พริกมีความเจริญมากขึ้น ซึ่งสามารถพิจารณาจากประวัติผลงานพบว่า ท่านอยู่ในวาระของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก 2 วาระติดต่อกัน ตั้งแต่ปี 2544 จนกระทั่งถึงปัจจุบันและในส่วนในการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก มีผลงานและรางวัลเป็นที่ประจักษ์มากมาย เช่น ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด โครงการประกวด อปท. ในการติดตั้งบ่อดักไขมัน ประจำปี 2550

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 หน้า 139 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 และกระทรวงมหาดไทยประกาศรวมสภาตำบลผาปังเข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2547 โดยมี นายไกรวิชญ์ ปัญญาชัย ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ซึ่งต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 มาตรา 22 และมีนายจันทน์ เจริญชัย ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ตามมติสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่

พริก โดยมี ส.ต.ท.สุรชัย ศรีเจริญ เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ต่อมา พ.ศ. 2548 นายไกรวิชญ์ ปัญญาชัย ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จนถึงปัจจุบัน โดยมีนายศิลป์ชัย ทิพย์มา ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกในปัจจุบัน และว่าที่ร้อยตรีนิวัติ ชัยวงศ์ เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกมีตราสัญลักษณ์เป็นรูปเห็ดโคน หมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ที่เป็นแหล่งผลิตเห็ดโคน มีรสชาติหวาน อร่อย (องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก, 2555)

เพราะฉะนั้น การที่จะดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้องมีคุณลักษณะภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการพัฒนาองค์กร สามารถนำความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเป็นผู้นำ ด้านการบริหาร ด้านการตัดสินใจ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และเป็นที่ยอมรับรวมไปถึงเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนที่เป็นผู้เลือกผู้บริหารหรือผู้นำ เข้ามาบริหารหรือผู้นำในองค์การ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา คุณลักษณะภาวะผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง โดยกำหนดให้ประชาชนในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นผู้ que เลือกผู้บริหารหรือผู้นำในการเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง เป็นผู้ให้ความคิดเห็นและตอบคำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนและใกล้เคียงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด ซึ่งผลวิจัยในครั้งนี้จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาภาวะผู้นำในด้านต่างๆของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก รวมทั้งได้รับรู้ถึงความต้องการ และข้อเสนอแนะ ของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อีกทั้งยังส่งผลต่อศักยภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปางตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ และหมู่บ้านที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มี ต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริกจังหวัดลำปางอยู่ในระดับมาก
2. เพศ อายุ และหมู่บ้าน มีปฏิสัมพันธ์กัน มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก

ขอบเขตการวิจัย

1. พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้พื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

2. ระยะเวลาในการวิจัย

ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2556 ถึงเดือน มิถุนายน 2556 รวม 2 เดือน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ และมีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 4,513 คน (ฐานข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง, 30 กันยายน 2555) และ ขนาดกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1973 : 727) จำแนกได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางขอบเขตจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	กลุ่มแม่พริกบน		
	บ้านแม่พริกบน	489 คน	36 คน
	บ้านห้วยจิ้งก	373 คน	36 คน
	บ้านปางยาว	231 คน	36 คน
	บ้านสันจี้เหล็ก	799 คน	38 คน
	บ้านแพะดอกเข็ม	466 คน	38 คน
	รวม	2,358 คน	184 คน
	กลุ่มแม่พริกกลุ่ม		
	บ้านแม่พริกกลุ่ม	78 คน	36 คน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	บ้านแม่เชียงรายลุ่ม	1,080 คน	38 คน
	บ้านสันป่าสัก	238 คน	36 คน
	บ้านวังสำราญ	302 คน	36 คน
	บ้านร่มไม้ยาง	457 คน	38 คน
	รวม	2,155 คน	184 คน
	รวมทั้งหมด	4,513 คน	368 คน

ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก ปี 2555

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และหมู่บ้าน

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ คุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลแม่พริก ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคุณธรรมจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยจึงได้ให้นิยามศัพท์ ดังนี้

1. เพศ หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็น ชาย หรือ หญิง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ การแบ่งแยกกลุ่ม ชาย หรือ หญิง
2. อายุ หมายถึง ระยะเวลา นับที่ดำรงชีวิตอยู่ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่
 - 2.1 ช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุตั้งแต่ 18 – 35 ปี
 - 2.2 ช่วงวัยกลางคน คือ อายุตั้งแต่ 36 – 50 ปี
 - 2.3 ช่วงวัยชรา คือ อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป

3. หมู่บ้าน หมายถึง ชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ

กลุ่มแม่พริกบน ประกอบด้วย บ้านแม่พริกบน บ้านห้วยซึ้ง บ้านปางยาว
บ้านสันขี้เหล็ก และบ้านแพะคอกเข็ม

กลุ่มแม่พริกคุ้ม ประกอบด้วย บ้านแม่พริกคุ้ม บ้านแม่เชียงรายคุ้ม บ้านสันป่าสัก
บ้านวังสำราญ และบ้านร่ม ไม้ยาง

4. คุณลักษณะ หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกความดีหรือลักษณะประจำตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ การบ่งบอกลักษณะประจำตัวของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลแม่พริก ตำบลแม่พริก จังหวัดลำปาง

5. ภาวะผู้นำ หมายถึง การดำรงตำแหน่งหัวหน้า, ความมีอิทธิพลในกลุ่ม ซึ่งในการวิจัย
ครั้งนี้ คือ พฤติกรรมการแสดงออกถึงความสามารถของผู้บริหารในการใช้อำนาจ อิทธิพลการจูงใจ
และโน้มน้าวจิตใจ หรือกลุ่มบุคคลให้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์
ตามที่กำหนดไว้ใน 5 ด้านต่อไปนี้

5.1 ด้านวิสัยทัศน์ หมายถึง การมองการณ์ไกล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ มีการ
วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องเพื่อชุมชนเข้มแข็งรู้และเข้าใจสภาพปัจจุบัน และปัญหา
ของชุมชนเป็นอย่างดี กำหนดเป้าหมาย แผนงานในการดำเนินงาน ได้ชัดเจน มีความตื่นตัว รอบรู้ทัน
ต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใน
การบริหารงาน มีการระดมความคิดและพลังสมองเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน สามารถนำ
ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาจุดประกายแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนา และมองเห็นความต้องการใน
การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของชุมชน

5.2 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ขอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีในกิจการที่ตนได้ทำลง
ไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ รับผิดชอบในการวางแผนและจัดระบบ
บริหารในชุมชน เปิดใจกว้างและยอมรับในความผิดพลาดของตนเอง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ
ในการบริหารชุมชน รับผิดชอบในการแสวงหาทรัพยากรมาสนับสนุนการบริหารงานในชุมชนให้
ประสบผลสำเร็จ รับผิดชอบในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและการให้ความร่วมมือกับชุมชน
รับผิดชอบประสานงานทั้งภายในและภายนอกชุมชน ได้อย่างเหมาะสม รับผิดชอบในหน้าที่อย่าง
สม่ำเสมอไม่ละเลยหรือทอดทิ้งงานในหน้าที่ของตนเอง และดูแลเอาใจใส่ในการสร้างและพัฒนา
ชุมชนให้เจริญก้าวหน้า

5.3 ด้านการตัดสินใจ หมายถึง ตกลงใจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ ใช้ข้อมูลสารสนเทศ
ที่ถูกต้องในการตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาโดยการสร้าง
ทางเลือกอย่างหลากหลายและเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการตัดสินใจ ตัดสินใจโดยใช้ความรู้และ
ประสบการณ์ การตัดสินใจคำนึงถึงประ โยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยความเป็น

ธรรม ตัดสินใจโดยยึดระเบียบกฎหมายอันดีที่กำหนดแนวทางเอาไว้ และตัดสินใจพัฒนาชุมชน ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

5.4 ด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง พูดยาเพื่อความตกลง, ไปมาหาสู่กัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ สื่อความหมายด้วยการพูด การเขียน การส่งของที่ชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติได้ ใช้วาจาสุภาพอ่อนโยน มีอารมณ์ขันและสร้างความเป็นกันเองกับทุกคน กล่าวแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อที่ประชุมและต่อผู้อื่น ชี้แจงการปฏิบัติงานให้ชุมชนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน อดทนต่อคำพูดที่ขัดแย้งและไม่เป็นมิตร แสดงกิริยาวาจาที่เหมาะสมและมีมารยาทในการเข้าสังคม และประสานงานด้านต่างระหว่างประชาชนกับภาครัฐ

5.5 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง สภาพคุณงานความดี และธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นผู้มีความอดทน อดกลั้นและอดออม มีความสุขุมรอบคอบ เพียรพยายาม มุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวในหมู่คณะ มีความยุติธรรมไม่ลำเอียง มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม เคารพในสิทธิ์และรู้จักให้เกียรติผู้อื่น และมีความซื่อสัตย์ต่อ ตนเอง ชุมชน และส่วนร่วม

6. ความคิดเห็น หมายถึง สิ่งที่เราจะขึ้นในใจ, ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงความคิดเห็นของประชาชนของที่มีต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

7. ประชาชน หมายถึง พลเมือง, สามีญชนทั่วไปที่ไม่ใช่ข้าราชการ, ข้าราชการ, นักบวช ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไป ที่พักอาศัยและมีชื่อตามทะเบียนราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

8. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึงผู้บริหารท้องถิ่นที่กฎหมายจัดตั้ง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลที่ลงสมัครตามขั้นตอนที่ได้รับการคัดเลือกจากประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามาบริหารงานพร้อมทีมงาน โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

9. ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การมีการกระทำซึ่งกันและกัน ในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การที่ตัวแปรอิสระหนึ่งมีอิทธิพลร่วมกับตัวแปรอื่นๆ ในการส่งผลต่อตัวแปรตาม

10. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ องค์การที่ดำเนินการในการบริหารจัดการในท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

11. ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง และยอมรับจากชุมชน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนในการประสานงาน เสนอความคิดเห็น เสนอปัญหา ตลอดจนบริหารงานภายในชุมชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งชุมชน

12. ชุมชน หมายถึง ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริกที่มีประชากรอาศัยอยู่ร่วมกัน มีลักษณะเป็นคุ้มหรืออยู่ในบริเวณเดียวกัน โดยมีสภาพพื้นที่หรือแนวถนนหรืออาคารเรือนแถวตามความเหมาะสมการจัดตั้งชุมชนให้ทำ โดยประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำไปเสนอ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง และบุคคลที่สนใจจะเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปางเพื่อนำคุณลักษณะภาวะผู้นำ ไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง